

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 75.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513901854912/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

X.

En Morgen vaagnede Soren, efter at han om Aftenen var kommen sent hjem fra Smugkroen. Der var fejlet og rent i Stuen, men tyst og tomt, kun regelmæssig Knippen af det gamle Stueuhr var den eneste Lyd. Han vaagnede ikke til Hjemmets Liv med Børnenes glade Pludren, thi der var ingen Mennesker derinde. For ham var det en Stillehed, der satte ham ene. Den betød nemlig, at han fjernede dem, der stod hans Hjerte nærmest, mere og mere fra sig, saa der blev et bredere og bredere Bælte af Tomhed og Dødsstille mellem ham og dem.

Han rødmede, som han laa og tænkte

efter. — — Han vendte sig mod Væggen, og Angerstaarer trillede ned ad hans Kinder Nu skulde der være Slut! — Og dog, hvor ofte havde han ikke tænkt det samme, og hvorofte var ikke det gode Forsæt henvejret! Men nu!

Saaledes brødes Tankerne, mens Urets ensformige Tik!—Tak! mindede ham om Tiden, der ligegyldig og ufølsom for Kampen i Menneskets Bryst, gaar sin evige Gang, enten Livet eller Døden sejrer.

Han sprang rask op og klædte sig paa.

Der blev ikke talt mange Ord i Dagens Løb. Endda han gik saa ydmygt og bøjede af og gjorde sig lille, blev der tavst omkring ham, og naar der taltes, selv om de mest dagligdags Ting, havde Ordene en sørgmodig Klang som i et Hus, hvor et Menneske ligger for Døden.

Dagen efter gik ligedan. Da syntes